

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 8. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krona, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 18 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krona temeljna pristojbina ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Boj.

Germanski plug se brusi in ostri, da preorje slovensko zemljo od severnih mej naše domovine do Adrije. Nemške postojanke so se kot z jeklenimi kremplji zasadile v naša tla, in trdoglavost, s katero branijo Nemci svoje ukradene pravice, je nam lahko porok, da se ne mislijo umakniti zlepa, dokler jih pest ne vrže nazaj v njihove meje.

Mesto Celje je tipično za te bojne postojanke, ker krčevito čuva svoje nemčursko lice, kjer so se renegatje kot pijavke zajedli v slovensko zemljo in kot polipi stezajo svoje prste na vse strani po naši deželi. Boj s celjsko zalego je naporen. Poslužujejo se vseh sredstev proti nam, poštenih in nepoštenih, na uslugo jim je vlada, vendar se njihova moč polagoma krši, čeprav se to prvi hip komaj zapazi. Nemškutarska nadvlada v Celju je nenaravna, nima zastombe med narodom, a ker je odvisna samo od njega, zato se mora po naravnem zakonu razrušiti prejalislej. In to pojde še hitreje, ker se celjski renegatje poslužujejo v tem dvo-boju med avtohtonim, slovenskim narodom in nemškimi pritepenci ali našimi odpadniki orožja, ki jih mora v pravi luči pokazati Slovecem, ki je primeren, da jim potegne krinko raz opičji obraz.

Celje je navezано na slovensko ljudstvo, naše pokrajine gravitirajo v to proslulo gnezdo najgršega nemškega fanatizma. Iz dežele prihaja pomladek v mesto, iz dežele se izliva blagostanje v mesto. Organični napredek in bodočnost mesta Celja je v slovenskem prebivalstvu. Preobrat nam na boljše se vrši počasi, a prišel bo dan!

Voditelji vsenemškega gibanja v Celju so večinoma janičarji, slovenski odpadniki. V svoji strasti proti svojemu rodu izbirajo v dosego germanizatoričnih ciljev najskrajnejša sredstva, da bi čimhitreje ubili slovenskega duha in mu izkopal grob. Nestrpno pričakuje ta druhal našega smrtne dne, da bi v hijenski krvoločnosti in satanskem veselju zarajala nad našo narodno mogilo. Sredstev v dosego tega cilja ne izbira.

Zlepa, s poštenim delom ne opravi ničesar. Zato je nahujskala poulično tolpo zoper Slovence; a to je pot obupnih zločincev. V Celju samem se ne čuti več dovolj močno, zato si zida nemško hišo in kriči slavodobitno v svet, da mora nemški lemež preorati slovensko zemljo. V okolici nima nikakšne zaslombe, zato na slovenskem griču, ki si ga je nemčurska družba kupila z judeževimi groši, postavi stolp pruskemu kancelarju — Bismarku na čast.

Ker katoliška vera preklinja izdajstvo in zaničuje neznačajnost, nepoštenost, zato renegatje gredo s klicom: „Proč od Rima“ iz naročja katoliške cerkve. Zato si grade protestantsko cerkev, zato je njihov bog — Martin Luter. Vsi ti pomočki so skrajna, zadnja sredstva, s katerimi se skušajo vzdržati na površju, a vse to jih bo pri našem ljudstvu še hitreje pripravilo ob vso veljavo, jih zamrzilo narodu. To se bo zgodilo, in tedaj pade v prah nemška mogočnost „nemškega“ mesta Celja. Da se to zgodi čimpreje v slavo slovenskega imena, bodi naša skrb. Na delo!

Št. Jurij ob južni železnici.

Naš „Narodni odsek“ je sklenil v svoji zadnji seji: V proslavo 20letnice Ciril in Metodove družbe:

1. se govori v Št. Jurju izključno slovensko, sicer se vsakega kaznuje s primerno globo v prid družbe;
2. se bo v probujo narodnega ponosa odločno zahtevalo, da zatorej tudi tisti nemško misleči uradniki na kolovozu in drugi, s kojimi se je dosedaj v slovenskem je — molčalo, z nami slovenski občujejo in uradnjajo, kakor je njihova dolžnost;
3. kakor vsi gospodje in možki, pristopijo najdalje do 14. t. m. vse, t. j. slovenske gospe in gospodične, k „ženski podružnici sv. Cirila in Metod“, kar je večina že z velikim veseljem in navdušenjem storila. Pri-

lično bodi omenjeno, da ste obe podružnici sklenili, zjediniti se v toliko, da boste kot nekako politično društvo skrbeli ne le za zabavo, marveč tudi probujo našega ljudstva, in sicer s poljudnimi predavanji, igrami, petjem itd.;

4. se udeleži slavnosti tudi naš novi trgovec, ki se obenem zaveže, da ne prezira več tržke družbe, ker je slovenska, marveč kot slovenski sin slovenskih staršev opusti svojo dosedanjo nemškutarsko družbo iz Celja in drugod;

5. se toči na ta dan izključno „delniško“ pivo po vseh gostilnah. Da bo pri tem tudi nadalje ostalo, skrbel bo naš „Narodni odsek“, in bodo tozadevna pogajanja v kratkem času končana ugodno za družbo in odjemalce. Zakaj bi tujca podpirali, ko imamo toli važno narodno podjetje! Isti odsek bo pozval „Konzumno društvo“, da v spomin te slavnosti prostovoljno zaključi svoje poslovanje, ker so vsi naši trgovci pošteni in zavedni Slovenci, in upamo, da se to ugodno reši.

Ker morajo drugi, bolj interni sklepi ostati za zdaj še tajni, vabimo vas, dragi rojaki, da se pridete prepričati sami v kar mogoče ogromnem številu, s koliko ljubeznijo vas sprejme krepko napredujoči naš narodni trg!

V to vam kličemo: „Na veselo svidenje!“

„Narodni odsek“

Narodne in politične razmere v Ljutomeru.

(Iz „Eдинosti“.)

Kraji ob Muri, od Radgone do Ormoža, kjer je na sredi lepi ljutomerski trg, so klasična tla. Zgodovina ima marsikaj zabeleženega o teh krajih. O dogodkih, ki so se tod vršili v srednjem veku, ne bomo govorili, niti o tem, kar se je tod pripetilo v novem veku. Ali to je vredno omenjati, da so že v prvi polovici minolega stoletja tu živeli in delovali znameniti, zgodovinsko-imenitni možje: Krempelj (spisal veliko let priljubljene „Štajerske dogodivščine“), pesnik Stanko Vraz, zgodovinar Trstenjak, človekoljub Gottweiss (ustanovitelj bolnišnice in še obstoječega realkeina

LISTEK.

Kreolin.

Iz zapisnika nekega popotnika. — J. V.
(Dalje.)

— Vsega sem kriv le jaz, moj dobri, dragi gospod — reče bolestno Riko. — Tisto pismo senore . . .

Ti si ga ji pokazal?

— Iztrgala ga mi je. Mislil sem, da ve že vse in imel sem strah pred paznikom in „kletjo črnih“ s katero mi je žugala. Kar se je zgodilo, si nisem mislil, hotel sem vam pozneje tudi povedati, pa bil sem v spanju prinešen sem. O, moj ubogi gospod, ako vas bo gospodarica mučila, kakor nas! . . .

Henrik, katerega oči so se privadile poluteme, ki je vladala v kleti, zapazi v kotu nekaj peči podobnega. Ravno so začeli nekatera mučilna orodja pripravljati, da jih razbelijo. Zraven je stal velik kotel in dve mizi z raznovrstnimi kleščami, škarjami, s svinčcem napolnjeno jermenje in čudne steklenice. Vse to, kar je videl, ga je prevzelo tako, da se je jel ves tresti.

Spomnil se je Ferdinande, nad katero se je zgodil zločin. Šum in rožljanje ključev in klju-

čavnice ga vzdrami iz razmišljanja. Kmalu se odpro vrata ječe in njegova soproga, spremljana od štirih zamorcev, vstopi. Te osebe je že videl v omotičnem snu! Eden od teh je nesel v roki zeleno steklenico, ki jo je postavil na mizo. Drugi je še bolj podkuril oči in potisnil železne priprave globlje v peč. Tretji je prinesel neke vrste rakev, človeške dolgovratne, ki je imela na koncu podolgasto odprtino. Četrta zamorec je pa spremljal Domeniko, ki je pregledovala po vrsti jetnike, kateri so jo prosili mlačnosti.

Henrik je strmo gledal te prizore. Čakal je, da pride k njemu, a se pogledala ga ni.

Domenika je hodila v prisotnosti Henrika vse vedeti in kaznovati jetnike, kateri so mu bili udani. Zategadelj je prišla v ječo, da z mučilnim orodjem prisili iz zamorcev vse skrivnosti. Najprej se ustavi pri Rikotom.

— Kako dolgo čakaš pisma moji nasprotnici?

— Nesel sem samo eno pismo.

— Lear, prinesi klešče in mu izpipaj noht na palcu leve roke!

Lear prinese klešče in prime za roko nesrečnega.

V tem trenotku pade Henrik, ki je do sedaj vse z grozo gledal, po koncu in zavpije z močnim glasom, da se odnevalo po kleti:

— Stojte, lopovi! Kar se tu godi, je ne-sramno in neusmiljeno.

Domenika ga zaničljivo pogleda, in porogljiv smehlja se ji zaziblje na ustnicah. Ne da bi mu odgovorila, zakliče:

— Portius!

Eden izmed zamorcev se ji približa.

— Portius, pripravi za onega lepega tujca, zeleno stekleničico, da bo v eni uri njegovo čelo bolj zgubančeno, kot kakega starca, njegova barva rumenejša od citrone in njegovi lasje belejši od snega, ter da bo danes zvečer že mrtev . . . še ne nocoj, to bi bilo prehitro. — Naj trpi do jutri. Hitro pripravi in mi prinesi.

Pri prvem poskusu zarjove Riko. Ali srce besne ženske se ne gane.

— Nehaj za nekaj časa — reče Domenika; — morebiti je postal pametnejši. Riko, ali mi boš povedal, kar veš? Takoj si prost!

Riko pogleda svojega gospoda in se obotavlja.

— Hitro, Riko, — nimam časa.

— Ne vem ničesar gospodarica, in tudi nič ne povem — reče junaško Riko.

Na migljev začne zamorec zopet puliti noht s podvojeno močjo.

Riko se je onesvestil.

— Pripravite rakev. — zaukaže grozna ženska hlapčem.

razreda) in drugi. Vsled delovanja teh in drugih mož je bil Ljutomer v drugi polovici minolega stoletja narodno tako prebujen, da je leta 1864. praznoval tisočletnico Cirilove smrti (takrat sta bivala v Ljutomeru zdravnik dr. Prelog, ki se je bil preselil v Maribor in ondi ustanovil list „Slov. gospodar“ in advokat dr. Ploj, oče sedanjega deželnega in državnega poslanca), da je ustanovil kmalu potem čitalnico in priredil prvi slovenski tabor (1868.), ko je bival v Ljutomeru dobroznani taborski govornik, pok. dr. V. Zarnik. Ti in drugi možje so narod, pristni slovenski narod, ki je sicer mehke narave in dobre čudi, utrdili v narodnem prepričanju tako, da ljubi in spoštuje svoj jezik teli čvrsto, kakor malo kdo. Da se je ta čvrsta slovenska, gospodarsko še dokaj dobro stoječa slovenska panoga tako okrepila v narodnem oziru, za to si je poleg nešteti mož, poleg duhovnikov in učiteljev, pridobil veliko zaslug mož, ki deluje že skoro polstoletja v tem kraju, mož, ki zasluži, da ga bolj na drobno karakterizujemo. Ta mož je g. Ivan Kukovec.

Gosp. Ivan Kukovec je bil rojen leta 1840 blizu Ormoža. Dovršil je gimnazijo v Varaždinu in slušal pravoslovne nauke na Dunaju. Vsled bolezni ni dovršil teh študij, marveč je vstopil v pisarno odvetnika dr. Ploja v Ljutomeru. Tu se je oženil in postal posestnik, kmet in gospod ob enem; kajti kmalu je bil kakor jako zmogel in izobražen rodoljub izvoljen za načelnika slovenskega okrajnega zastopa, katero mesto zavzema že kakih 35 let. Bil je v dveh perijodah tudi deželni poslanec. Mesto predsednika in nadzornika v okrajnem šolskem svetu zaseda že skoro kakih 35 let brez prenehanja. Kukovec je imeniten naroden gospodar, vinogradnik in živinorejec. Ima parne mline, mlatilnice itd. V sto in sto slučajih je on Slovencem v izglede.

Ta mož, ki je ustanovil prvo slovensko posojilnico, ni nikdar zatajil svoje narodnosti. Ker je pa morala vlada vsakokrat potrditi njegovo izvolitev za okrajnega načelnika, treba mu je vendar bilo, da je v marsikaterem oziru taktno postopal; sicer bi bila morda udarila po njem, ki je bil glava, ki je bil pastir. In če bi bil udarjen pastir, razkropila bi se bila tudi čreda.

V prvi dobi delovanja ljutomerske posojilnice je bil desna roka temu rodoljubi Josip Gomilšek, rojen v Planini na Kranjskem leta 1842. Šolal se je v Ljubljani. A radi smrti svojega očeta ni mogel dolgo hoditi v šolo. V mladih letih že (leta 1860) je prišel v Ljutomer, kjer je stopil kakor pomožni uradnik v pisarno odvetnika dr. Ploja. Po odhodu tega slovenskega domoljuba v Ptuj, ostal je Gomilšek v Ljutomeru, kjer je postal tajnik in odbornik posojilnice. Sodeloval je in vspešno, ko se je v Ljutomeru snovala čitalnica. Vedno trden narodnjak, trden kakor skala, pospeševal je vsako narodno podjetje in je zlasti o volitvah zvesto stal kmetom na strani. Ker je bil delaven in varčen in še brez rodovine — zapustil je le žalujočo udovo — ustanovil si je svoj lastni dom v Ljutomeru in postal odločen naroden meščan v tem trgu, ki je z njim prav mnogo izgubil, ko je Gomilšek umrl meseca maja leta 1892.

Ko je še ta pokojnik deloval v Ljutomeru, bilo je tamkaj še drugih narodnjakov, n. pr. nadučitelj Lapajne, župnika dr. Klemenčič in Šinko, učitelj Pernišek, Žirovnik, Krgl (vrl Čeh, ki še zdaj deluje na ondnotni realki). Za temi so prišli: pisatelj in učitelj Freuensfeld, dekan Skuhala in dolga vrsta dobrih duhovnikov, učiteljev, hrabrih kmetov, doktorjev (Rosina in drugi).

Nato stopi k Henriku.
— Ti hočeš umreti, Henrik!?

— Da, jaz hočem!

— Henrik, poglej me še enkrat. Ti me torej nisi ljubil nikdar?!

— Ne vem. Pa kaj za to. En hip je lahko človek začaran od vsake kače.

— Nehvaležnež, — zakliče žalostno. — Kdo od naju zasluži kazen? Obstoje, še je čas, če hočeš, da ti odpustim, Henrik. Ali hočeš, da te še ljubim, da te še bolj ljubim, kot doslej? Ali hočeš, da zbeživa na konec sveta, da živiva sama, nepoznana? Reci, Henrik, jaz te hočem poslušati, spolniti vsako tvojo željo in prositi Boga odpuščanja za to, kar ti imenuješ zločin. Govori, Henrik . . . ali hočeš? . . .

Domenika se je pri teh besedah nagnila čez njega ter mu hotela vzeti vezi z rok in nog in njene ustnice so se dotaknile njegovih. Henrik pa kar zagrmí.

— Ne, nikdar, rajši smrt, kakor tako življenje v sramoti!

— To je preveč — vikne Domenika in vstane. — Tem boljše, ti boš umrl, umrl v mukah.

— Ne bo, senora, ne bo še umrl. — Midva sva prosta!

Bil je Riko, ki je to izrekel.

Njegova nezavest je bila le navidezna.

Kljub temu pa je Ljutomer in okolica v kulturnem, narodnem in političnem oziru skoro tam, kjer je bil pred 50 leti. V okolici so sicer vedno še slovenske občine, toda trg ima pa tudi še vedno nemški občinski zastop. V trgu je sicer najstarejša slovenska posojilnica, ki pa ni moderno urejena, a ima v nemški hranilnici mogočno konkurentinjo. Nad trgom je lepo šolsko poslopje, ali v njem samo slovenska štirirazrednica, ki pa ni tako čisto slovenska, kakor je čisto nemška štirirazrednica, res nemška v trgu samem, kjer ni nemških otrok, marveč polnijo njene prostore slovenski otroci iz okolice. Slovenci ljutomerski hrepene po pravici po slovenski kmetijski šoli; pravico pa imajo do slovenske meščanske šole, a ničesar jim nočejo privoliti. Okrajni zastop bi rad prispeval k vsemu temu, ali vlada mu ne dovoljuje, čeravno je ta korporacija kolikor toliko avtonomna. Vlada vzdržuje namreč zvesto nemški živelj s tem, da pošilja dosledno le nemške uradnike v ta slovenski trg; politični, sodnijski, davčni, poštni uradniki — vse je nemško-nacionalno. Masa naroda je pa tudi v trgu slovenska. Kadar so občinske volitve v trgu, zmagujejo v tretjem razredu vselej Slovenci. V drugih razredih pa odločujejo nasprotno vselej le nemški uradniki, ki proti volji naroda, med katerim žive, vzdržujejo nemštvo že 50 let.

Tem potom se ohranjuje nemški otok na slovenskem murskem polju.

Sokolski vestnik.

„Celjski Sokol“ naznanja, da se bodo vršile v četrtek in soboto zvečer ob 9. uri redovne vaje v veliki dvorani „Narodnega doma“ in ne kakor smo zadnjič poročali v okoliški šoli. Sedanja telovadnica „Celjskega Sokola“ je namreč tako slaba v zdravstvenem oziru, da bo moral „Celjski Sokol“ sploh opustiti telovadbo v tem lokalni. S tem pa je prišel „Celjski Sokol“ na rob — propada. Toliko za danes.

Žalski odsék „Celjskega Sokola“ je objavil 17 telovadcev k slavnosti odkritja Prešernovega spomenika. Lep napredek!

Prvi občni zbor slovenske sokolske zveze se bo vršil dne 1. oktobra t. l. v Ljubljani. Na ta občni zbor pošlje vsako sokolsko društvo, ki je v zvezi za vsakih 50 svojih članov po 3 zastopnike. Zastopniki se izvolijo pred zveznim občnim zborom na občnih zborih posameznih društev za eno leto. „Celjski Sokol“ bo sklical tedaj še ta mesec izvanredni občni zbor.

Galerija „Štajerčevih“ roparskih morilcev in razbojnikov.

A. Ožbalt Šegula in Alojz Muršič iz Dornove. Ta dva junaka sta 20. avg. 1904 umorila ženo prvega, je v vrečo nabasala in na železnično progo položila, da bi sum dejanja od sebe odvrnila.

A. Muršič je bil glavni „Štajerčev“ agitator v Dornovi in je na naroške Orniga in njegove stranke izdal „Pesen“ — produk zapeta vsem Slovincem“, v kateri je bila slovenske voditelje in hvali ptujske nemške . . .

B. Fr. Levičnik iz Zabovc. Ta je umoril svojega brata Jozefa Levičnika na javni cesti tik Ptujkega mesta, dne 21. decembra 1904. Najprej sta se spopadla v Hutterjevi šnopsariji v Ptujju z nekimi strafela. Vsi trije, prav pridni obiskovalci ptujskih šnopsarij, so bili zvesti čitatelji Štajerca.

Ko so mu v . . . okove z vratu, da ga denejo v rake . . . je vse svoje moči ter v trenutku, ko so ga položili na tla, planil po koncu in z močjo . . . raztrgal slabe spona na rokah, planil . . . grabil za nož in pre-rezal v hipu vezi . . . Nato je z nožem po zraku vihteč skočil . . . spodu, mu strl okove krog vratu, ter si . . . zvezanega na hrbet. Odprl je duri in . . . hodniku z krikom, da je votlo odmevalo . . .

— Maščevanje . . . maščevanje!!

Domenika in njena sestra rablji so bili od strahu onemeli.

Ferdinanda je v . . . bolečinah prebila noč. Drugi dan je . . . ogledalu nasledke in brazde, katere je iz . . . kislina.

Sodna komisija . . . k nji in brez vspeha zasledovala in povprašala za zločestnikom. Ferdinanda ni mogla . . . nikogar. Omenili so ji o Henriku, ki je . . . zapustil ples, a ona je zatrdila, da jo je . . . v vrt, ter da že ni bil več tam, ko se je zgodil napad. On je popolnoma nedolžen.

Zdravniki, ki . . . za trenutek odstopili od njene postelje, . . . statorali samo rane kot zelo nevarne, . . . da so se tudi vneli možgani. Vsled tega je . . . izgubljena.

C. Fr. Plohl, posestnik v Gaberniku. Ta je umoril dne 20. avgusta 1905 na cesti . . . proti Juršincem pri sv. Lovrencu v Slovenskih goricah svojo ženo, ko je s svojo materjo . . . šla. Počakal jo je v zasedi ter jo večkrat . . . s samokresom ali revolverjem, kakor čestni ropar planivši na svoj plen.

V zadnji številki z dne 3. septembra 1905 prizna g. J. Drevenšek sam, da je ta Franc Plohl prav rad čital Štajerca in da je bil Štajerčev pristaša, skuša ga pa oprati s tem, da ni bil „pri pravi pameti“. „Štajerč“ ve take podrobnosti iz preiskave navajati, ki so znane samo uradnim osebam. Očividno je, da hoče že sedaj na porotnike vplivati v prilog svojega zaveznika in somišljenika.

Franc Plohl je bil od oblasti nastavljen lovski čuvaj dornavske graščine. Vprašanje nastane, kako je mogla politična oblast dati „slaboumnemu“ Franc Plohl orožni list in lovsko karto? Prosimo odgovora. Zanimivo je, v kakih časovnih presledkih Ornigovi zavezniki oziroma „Štajerčevi“ šnopsarji svoje „kulturno“ delo opravljajo v prilog svojih žen in bratov in v čast spodnještajerskih „naprednjakov“ Drevenškovega kalibra.

Domače in druge vesti.

— Zaplenjeni! Zadnje številko nam je državno pravdnštvo zopet zaplenilo, in to vsled notic, v katerih priporočamo slovenskemu občinstvu geslo „Svoji k svojim“ ter obsojamo malomarnost našo, da se tega ne poslužujemo v polni meri. Konfisciran nam je bil celo debelo natisnjeni poziv „Slovinci! — — —“, ki smo ga v prejšnjih številkah objavljali tedne in tedne. Kar je bilo dopustno leta in leta, to je naenkrat zločin zoper javni red. Odkod neki je potegnil ta veter? Zaplenjene notice so nosile naslove: Pravi Slovenci, Savinjčani, Zavednost. Kakšna krivica se nam godi, in kako pristranska je v Celju tiskovna svoboda — Nemcem dovoljeno vse, Slovincem nič, — to naj dokaže pisava celjskega razbojniškega lista „D. Wacht“, ki se je dne 19. avg. jezil zoper Nemce v Hrastniku, češ, da so „slepi, gluhi in brezčutni za vsak napad in njihovo čast. Eni kupujejo“, piše list dalje, „še nadalje kakor prej marljivo od Roša kamenje, ki bi ga ravnata lahko dobili od Nemcev, in drugi, ki ne rabijo kamenja, hodijo v „Narodno gostilno“. To je očitno hujskanje in poziv k bojkotu, a mi smo pisali popolnoma teoretski za gospodarsko osamosvojitve. Gospod državni pravdnik, ali je to pravično, ali je to v smislu zakona!

— Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani opozarja, da se vrši njena XX. redna velika skupščina v četrtek, dne 14. septembra 1905 v Št. Jurju ob juž. žel. po sledečem sporedu: Odhod iz Ljubljane ob 5. uri 15 minut jutraj. Po prihodu v Št. Jur ob juž. žel. ob 8. uri zajutrek. Ob 10. uri dopoldne sv. maša. Ob 11. uri zborovanje na prostem ali pa ob neugodnem vremenu v deški šoli. Po zborovanju skupen obed v prostorih g. Al. Nendla ob 1. uri. Po obedu razhod po Št. Juriju in okolici, izlet na Botričnico ali sv. Rozalijo. Ob 5. uri popoldne koncert na vrtu

Njeno stanje se je hujsalo čim bolj. Mrzlica se je polasti in začelo se ji je blesti. Neprestano je klicala Henrika . . . proti večeru se vrata odpro. Henrik vstopi.

— Ti, Henrik . . . — je vzkliknila glasno. Pogled na ljubljenca je napravil na njo tako velik utis, da se je onesvestila. Vkljub vsem poskušnjam je niso mogli spraviti k zavesti.

Kmalu je pokazalo rohneče dihanje, da je nastopil zadnji trenutek. Še globok vzdihljev in preminula je! . . .

Drugo jutro je potegnila francoska ladija „Nepremagljiva“ sidro in odjadrala na Francosko . . .

No, kaj mislite o tej povesti? — me vpraša Alfred.

— Dragi moj — mu dem. — Prisegam vam, da hočem vedeti konec te drame. Kako grozna ženska, ako je vse to res, kar govorite.

— Da res, grozna ženska — mi odgovori. — Vendar previdno, ljubi moj. Ona naju opazuje še vedno! Še enkrat vam rečem, ne približujte se ji.

— Kaj pa s Henrikom in zamorcem?

— Rekel sem vam že, da je to povest, ki še vedno traja.

g. Nendla. Odhod iz Št. Jurja ob 9. uri 15 minut zvečer. Radi shoda se je udeležencem zglasiti do 10. septembra pri podružničnem načelniku gosp. Franu Praunseis v Št. Jurju ob juž. žel. Kuvert brez pijače stane 3 krone.

— **Še enkrat se vabijo vsi celjski in okoliški Slovenci**, da se udeležijo mnogoštevilno skupnega izleta v nedeljo, dne 10. septembra t. l. na Starigrad. — Na veselo svidenje v nedeljo popoldne na Staremgradu pri g. Zabukovšek!

— **Bralna društva po celjski okolici.** Na naš poziv se je začelo organizovati slovensko ljudstvo v celjski bližini. Prvi so vstali Gaberčani ter že priredili prvi shod v namen, da se ustanovi bralna društvo. Sestavil se je pripravljalni odsek, ki ima nalogo ukreniti vse potrebno. Prihodnji sestanek se vrši v Zgornji Hudinji. — Iz Lave pa smo prejeli dopis, ki nam naznanja, da tudi že tam mislijo na ustanovitev. Najbolj primerno mesto bi bila Lava, kot središče za Ostrožno, Ložnico in Lavo. Seveda je treba, da se tega podjetja poprime celjska inteligenca ter gre na roko neukemu narodu. „Vsi razumni možje se vabijo k temu podvzetju, da ne bomo dremovci ostali. Moramo naprej, da ne zaostanemo, ker kolo časa, se vedno vrtili“, zaključuje dopisnik.

— **Iz Mozirja.** Kam v nedeljo? V Mozirju na veliko Sokolsko slavnost, katera se vrši na velikem, električno razsvetljenem vrtu restavracije v Ljubiji tik Mozirja. Pod imenom „Planinski raj“ priredi Savinski Sokol Prešernovo slavnost. Ta veselica se vrši na prostem, v velikem vrtu, ker v sobah ne more biti Planinskega raja. A v Mozirju samem ni nikjer takega prostora, da bi se veselica lahko vršila, radi tega jo želimo prirediti v Ljubiji par streljajev izven trga. Tu imamo krasen velik vrt in zelo prostorno dvorano za ples. Vrla šoštanjka narodna godba ter braslovški, pački in domači pevci nam bodo krajšali z lepim petjem čas. Savinski Sokol bo radostno gledal s svojimi bistrimi očmi na veliko množico in rastel mu bo pogum za nadaljne delo. Vse za narod in za milo slovensko domovino! Spored koncerta bo trajal od 4. ure popoldne do 8. ure zvečer z mnogovrstnimi, krasnimi točkami. Po srečolovni ples, ki bo trajal od 9. ure do ranega jutra. Na svidenje, narodnjaki in vrle Slovenke! Nazdar!

Odbor.

— **Sokolska slavnost v Ormožu** se vrši v nedeljo, dne 10. septembra t. l. po sledečem sporedu: 1. Sprejem „Murskega Sokola“ na Štukéh ob pol 3. uri popoldne. 2. Sprejem „Varaždinskega Sokola“ na dravskem mostu ob 3. uri popoldne. 3. Javna telovadba „Sokolov“ na vrtu gosp. dr. Geršaka, začetek ob 4. uri. 4. Veselica ravnotam. Slovenci in Slovenke ormoškega okraja! Z vso gotovostjo računamo na Vaš prihod. Pokažite ta dan, da se zavedate svoje narodnosti, da Vam bije srce za brate Hrvate, ki so združeni z nami po narodnosti in veri, da ljubite svoje požrtvovalne sosedje Ljutomerčane!

— **Zoper razobešanje frankfurtarce na šolskih poslopih.** Pri raznih prilikah, posebno kadar priredita „Südmarka“ in nemški „Schulverein“ slavnost na Štajerskem in Koroškem, se razobešajo na šolskih poslopih nemške zastave (frankfurtarce). Znano nam je, da je štajerski deželni šolski svet že večkrat v nasprotnih slučajih (pri slovenskih slavnostih) razobešanje slovenskih zastav prepovedal. Dotični krajni šolski sveti, oziroma gg. učitelji in župani so naprošeni, da uredništvu naznanijo njim znane slučaje iz preteklosti, posebno kolikor mogoče natančno, kedaj je bil slučaj in kje, katera oblast je prepovedala slovensko zastavo na šolskem poslopiju in zakaj (iz katerih razlogov?)

— **Pragarsko.** „Schulverein“ je imel v nedeljo, dne 3. septembra t. l. svojo veselico na Pragarskem na vrtu opekarja Steinklauberja, ki je pred par leti privandral sem. Dobiček je bil namenjen ustanovitvi enorazredne nemške ljudske šole na Pragarskem. Nemški listi seveda poročajo, kako slavno je veselica izpadla, ker so bile obešene frankfurtarce na tovarni. Toda v resnici je izpadla vsa stvar grozno klaverno. Miz je bilo za tisoč ljudij, pa vse je bilo prazno; še desetino ni bilo zasedenega, in še to, so bili sami mrtvi — prisiljeni Slovenci. Mislil bi bil kdo, da je to slovenska veselica, ker se je govorilo večinoma slovensko, ko bi ne bil videl nemških deklet s širokimi frankfurtarcami okoli pasu. Ko so se kulturni germančki napasli, so tulili kakor volkovi.

Engelbert Sicher iz Sp. Poljskave, ki se živi od samih slovenskih grošev, je bil tudi vmes. Slovenci, ogibljite se ga! Da so šli tudi mrtvi Slovenci na veselico, se pa ni čuditi. V soboto bi bili morali vsi delavci, ki delajo v Steinklauberjevi tovarni, prejeti mesečno plačilo, Steinklauber je pa prebrisan gospod. Izplačevanje je prestavil na prihodnji četrtek. Vsakdo, kdor je hotel dobiti v soboto plačilo, je moral denar za vstopnino že tam pustiti, da je potem vsaj gotovo prišel na veselico.

— **Poljskavskim rodoljubom!** Ali bi ne bilo mogoče na Spodnji Poljskavi ustanoviti podružnico sv. Cirila in Metoda in prekorsitno „Bralno društvo“. Nasprotniki na Pragarskem imajo filijalko „Schulvereina“, postavimo se jim tudi mi malo pò robu! Ako bi se taka podružnica in „Bralno društvo“ ustanovilo za Spodnjo Poljskavo, Gornjo Poljskavo, Pragarsko in okolico, gotovo bi lepo uspevalo. Ko bi se naša mladina zavzela za to! Mislim, da bi naši dijaki lahko delovali v počitnicah za izobrazbo in probudo; mlada kri lahko mnogo dobrega stori s svojo rodoljubno delavnostjo. V zgoraj navedenih krajih je zelo potreba zavednosti in narodnega dela, ker je ljudstvo zaspano in mnogokje nemčurskega mišljenja. Upam, da se kmalu vidimo, na ustanovnem shodu! Na delo!

— **Slovenska Bistrica.** Res, lepo je bilo na slovenski veselici dne 27. avgusta v slovenjebistriškem „Narodnem domu“. Nekaj pa mnogim, mnogim ni bilo povšeči. Glejte! Narodna slavnost v narodni hiši, in nam se je točilo samo nemško Götzovo pivo! Ali je to v diko nam Slovincem, da naši gostilničarji podpirajo nasprotno pivovarne, mesto da bi imeli izvrstni pivo slovenske delniške družbe iz Laškega trga! Nemci sami ga hvalijo, in samo zato ga ne pijejo, ker je slovensko. Mi pa seveda le za Nemci! Slovenjebistriškimi Slovincem bodi zapisano to v album!

— **Porotno zasedanje v Celju** se začne dne 11. t. m. in bo trajalo štiri dni.

— **Umrl je v bolnišnici celjski mestni mitničar Rezar.** — Sedaj pa so gospodje na magistratu v veliki zadregi, koga bi na Rezarjevo mesto pririni! V zadnjem času so postale namreč mestne mitnice sinekure dosluženi nemčurskih kričočev. Takih je sedaj vse polno v Celju — in vsi kompetirajo za Rezarjevo mesto. Magistratovci se boje, da ne bi kateri izmed odbitih prošnikov začel razkrivati nemškutarskih smrdljivih ran.

— **Shod nemških akademikov iz Maribora, Ptujja in Celja** se vrši dne 9. in 10. septembra v Celju. Dnevni red obsega popivanje in postopanje (Frühschoppen, Kommers, Bummel). Posebno teh treh mest „akademiki“ se radi odlikujejo pri različnih izgrelih proti Slovincem, zato svetujemo slovenskim Celjanom, da dobro zapro vrata in okna, da jih ne doleti kak „izraz nemške kulture“.

— **Jablana v cvetu.** Iz Lave pri Celju smo dobili jablanovo mladiko v popolnem belordecem cvetju. Torej cvet in sad ob istem času! Še drevo noče umreti, jeseni se hoče ogrniti še enkrat v mlado cvetje.

— **Umrla je dne 6. septembra v Rogaški Slatini** gospa Amalija Jezovšek, notarjeva soproga iz Vranskega. Blag ji spomin!

— **Iz Laškega trga.** Laški trg, občje znan po svoji mlačnosti, še vedno nima odločno narodnih obrtnikov. Vsi se štlujijo za „nemce“; a če jih vprašaš za imena nemških odjemalcev, zastane jim sapa, in ne vedo ti povedati niti enega. Zopet drugi žive „za vse“; toda časi mednarodnosti so minoli in sedaj se pravi „ali si z nami, ali si pa zoper nas“. Želeti bi pač bilo, da pokazete toliko značaja in razkrinkate sebe, ne pa, da se hlinite na vsakojak način. V slovenske družbe ne zahajate, le nemčurska sapa vam prija, le tam se čutite srečne, kjer se hajla in tuli po vzgledu tevtonskih medvedov. Če se pa gre za vaš obstanek, takrat smo vam pa Slovenci dobri, da si polnite žepe. V svojem času se je še mislilo, da imamo vsaj svojega peka, ki je tudi odločen Slovenec; toda še ta doždevni Slovenec, a v resnici nemčur, je našel potrebo, da peče kruh iz „Stinkmühlerske“ moke. Zakaj, se še ni dognalo, ali zato, da bi se nemčurjem prikupil, ali pa celo zato, da bi Slovincem še tisti okus vzeli, ki ga imamo, ter bi bili slednjič primorani poiskati si svojega moža, ki bi nam za slovenski denar nudil tudi slovenske izdelke! Kakor je s peki, bi lahko našli eno obrt za drugo. — Trdno upamo, da bode lepega dne izginil z Laškega tisti uradnik, ki se norčuje iz slovenskih potnikov, kakor kafra, kajti uprava južne železnice bo sčasoma vendar sprevidela, da smo tudi mi Slovenci ljudje, ki se morajo tudi upoštevati, saj je vendar železnica radi ljudij tukaj, ne pa ljudje radi železnice, ter da morajo biti uradniki prijazni, ne pa rogovileži.

— **Plavičarji, pozor!** Pri Brežicah se gradi novi most, ki bo vezal brege Save in Krke od Kolencove gostilne proti Griču v Čatežu. Nek

Riezner je napravil začasno lesen most čez Savo, ki je povzročil plavičarjem že trikrat škodo, ker je odprtina za splave le 10 m široka. V petek sta ponesrečila dva splava in v soboto en Kreftov in Steblovnikov. Postava z dne 11. maja 1883 določa, da sme biti splav 15'5 m širok ter 70 m dolg, prostor med piloti, kjer bi imeli splavi plavati skozi, je le 10 m širok. Za varnost prometa jamči brežiška občina po svojem nadarjenem „flosmajstru“ Pinteritschu, ki zna le splavnino pobirati; da bi on kedaj Savo pregledal in plavičarje pred nezgodo svaril, tega ne razume. Omenjena postava določa, da mora oni povrniti škodo plavičarjem, kdor jo je povzročil. Radovedni smo, kdo bo povrnil ubogim plavičarjem škodo. Vse neprilike se morajo naznaniti okrajnemu glavarstvu v Krškem. Ubogi plavičarji so iskali pravice pri vseh uradih v Brežicah in niso bili uslišani!

— **Brežice.** Naša živahna čitalnica je priredila v nedeljo, dne 3. septembra t. l. s sodelovanjem dijaškega diletantskega društva iz Ljubljane Govekarjevo narodno igro „Rokovnjači“. Akoravno igra sama zahteva več kot diletantov, je uspela v Brežicah izvrstno. Predsednik teh požrtvovalnih domoljubov, gospod Počivavnik, se je trudil več dni z opremo odra ter je vodil vaje naših dičnih gospic, ki so sodelovale pri predstavi. Veleč gospod Mesiček je naučil 20 „malih vojakov“ — nekateri ne bodo poklicani k naboru, nosijo krila — izvrstno peti, v domači tovarni pa so dobili puške, meče ter čake. Vše teden pred igro je bilo splošno zanimanje za „Rokovnjače“, ter je vstopnic zmanjkalo. Velika dvorana „Narodnega doma“ je bila prenapolnjena. Veliko gostov nas je počastilo iz Krškega, Radeč, Rajhenburga, iz Bizeljskega, Kapele, Dobove, Pišec. Kmeti stan je bil jako zastopan, kar zopet priča, da naš kmet, temelj narodnega življenja, dviga glavo in išče napredka. Nek gospod, ki je tudi sam vže sodeloval na odru, je pripomnil: „Igra je bila izvrstna, pa mene je bolj veselilo to, da naše ljudstvo na deželi tako pazljivo, in z velikim zanimanjem sledi vsakemu poedinemu prizoru“. Če moramo hvaliti gospice in gospode diletante, moramo pa še posebno omeniti krasno pevanje v „črnem grabnu“ gospice Roze Peršl iz Ljubljane; spremljala jo je na klavirju sestra Micika. Ta brhka „ciganka“ je vse občinstvo očarala; — po predstavi je dobila krasen šopek, in je še več krasnih pesmi zapela. Gospica Skrbinekova je prednašala več umetnih komadov ter je žela splošno pohvalo. Iz gostov nas je počastila gospica dr. Homanova iz Radeč; krasno je pela. Sele po polnoči se je razvila prosta zabava in ples, ki je trajal do belega dne. Vsem sotrudnikom — umetnikom izrekamo še enkrat prisrčno hvalo za njih trud.

— **Pišec.** Slavnosten dan je bil za Pišecane dne 27. avgusta 1905. „Bralno društvo“ je uprizorilo veliko narodno igro „Deseti brat“. Pred začetkom igre sta se podelili novoimenovanima častnima občanom g. Antonu Kokotu, nadučitelju v pokouju, in g. Francu Gerecu javno častni diplomi. Naš narodni župan M. Volavšek je v kratkem govoru povdarjal zasluge obeh imenovanih. Gospod A. Kokot je služboval kot nadučitelj v Pišecah okrog 40 let, in stari gospodarji ga imenujejo svojim učiteljem. Povdarjal je nadalje zasluge g. Fr. Gereca, kot dobrotnika občine in posebej še kot narodnega trgovca. Burni „Živio“ so zadoneli obema slavljencema v pozdrav, domači tamburaši so zasvirali narodno himno, ki jo je spremljalo z bližnjega griča gromenje topičev. Nato se je začela predstava. Za uspeh igre jamči najbolj dejstvo, da se je takoj po igri splošno zahtevalo, da se ponovi. Vabimo torej najsrčneje vse okoličane, da nas posetite dne 8. septembra. Na veselo svidenje!

— **Gornji grad.** Učiteljsko društvo za gornjegrajski okraj je zborovalo v nedeljo, dne 3. kimavca t. l. v Bočni. Zbralo se je precejšnje število društvenikov in trije gostje. Točno je otvoril predsednik g. Kelc Ivan zborovanje. Omenja, da je bivši pomožni učitelj in bivši večletni član okraj. šol. sveta in podporni član našega društva g. Ivan Časl, posestnik pri Sv. Frančišku, umrl in da se je nekaj članov društva udeležilo pogreba. V znak žalosti ustanejo vsi. Prečita se nato zapisnik zadnjega zborovanja in odborove seje. Z veseljem smo pregledali račun o koncertu, katerega je v prid „Učiteljskega konvikta“ priredilo skupno učiteljsko gornjegrajskega in vranskega okraja. Čisti dobiček znaša 141 K 51 vin. G. Praprotnik predlaga, naj bi se tudi na naših šolah proslavljala sponin Prešerna. Se bode primerno storilo. Pri Lehrerbundovem zborovanju bode zastopal naše društvo g. Praprotnik. Prihodnje zborovanje je dne 19. novembra pri Sv. Frančišku. Namesto venca na grob pokojnega J. Časla se je nabralo za „Učiteljski konvikt“ 10 kron.

— **Živa zgorela** je pri Sv. Ivanu ob Vinskem vrhu neka kmetica. Ko se je njen mož ponoči vzbudil, je zapazil ogenj v sobi. Hitro plane skozi okno na prosto. Pri tem pa je prišel v sobo sveži zrak in ogenj se je hitro razširil. Kmetica se je hotela tudi rešiti skozi vrata, a ji ni bilo več mogoče, zgorela je živa. Truplo so našli popolnoma sežgano.

— V Črešnjem pri Slov. Bistrici so zopet razveljavljene, neznano, kolikokrat že, občinske volitve. Ker so zmagali Slovenci!

— Knjižico „Slava Prešernu!“ so v zadnjem času naročili: Šolsko vodstvo pri Sv. Marku pri Ptuj 10 izvodov, šolsko vodstvo v Rajhenburgu 58 izvodov, krajni šolski svet v Šmihelu nad Mozirjem 20 izvodov in g. R. Raktelj, župnik v Radvanju na Štajerskem 10 izvodov. — Doslej se je razpečalo največ knjižic na Štajersko, kjer jih krajni šolski sveti in šolska vodstva kar zapored naročajo. — Prosimo naše rodoljubno učiteljsvo, da stori svojo narodno dolžnost in vpliva na krajne šolske svete, da kupujejo čim več izvodov te knjige.

— „Giftna krola“ znani ptujski nemškutarški „Štajerc“ klobasari zopet v svojem zadnjem lističu take neumnosti, da človeku kar slabo postaja, ako jih čita. Ta nemškutarški tepec se norčuje najprej iz zborovanja slovenske kršč. soc. zveže v Mariboru dne 3. in 4. t. m., že poprej, kakor se je zborovanje vršilo. Naravno je, da se „Štajerc“ takih zborovanj boji, ker se da tukaj tudi prostemu ljudstvu prilika, spoznavati svoje prave prijatelje. Nemškutarški „Štajerc“ pa dobro ve, da je po njem, ako slovensko ljudstvo spozna enkrat njegovo nemškutarško hinavstvo. Nemškutarška nesramnost „Štajerca“ se vidi zlasti v zadnjem listu, kjer priporoča ta pokveka slovenskim županom, naj vedno z oblastmi nemški uradujejo. To je že višek nemškutarške predrznosti! Ako „Štajerc“ tako sovraži slovenščino, zakaj pa potem izhaja v slovenskem jeziku? Saj pravi sam, da razumejo njegovi privrženci bolj nemščino kakor slovenščino. No potem pa pusti, nesramno gobezdalo, nas Slovence pri miru ter piši za svoje nemce in nemškutarje nemški. Pošten Slovenec pa tako nobeden ne bere tvoje neumne nemškutarške klobasarije. Prav smejati smo se morali zadnji opazki „Štajerca“ češ, da „Domovina“ nima nobene veljave, kar se vidi iz tega, ker je vedno „zaplenjena“. I seveda, ako bi mi pisali v istem nemškutarškem duhu, kakor „Štajerc“, ako bi blatili naše vrle slovenske može, ako bi pripočeli nemško uradovanje, nemške šole itd., potem bi gotovo tudi mi ne bili nikdar zaplenjeni. Ravno že iz tega, da „Štajerc“ ni nikdar zaplenjen, spozna lahko vsak človek, kakšen duh veje iz tega lista. Preneumna in prenesramna pa je „Štajerčeva“ groznja, da naj „Domovina“ pazi, da ne bode samo zaplenjena, ampak tudi enkrat „zaklenjena“. No, to vemo, da zaradi tega, če bičamo „Šajerčeve“ falote, ne bomo zaklenjeni nikdar, pač pa pridejo sčasoma vsi krotarji na gavge kakor Muršec in njegovi bratci, bralci „Štajerca“.

— Deželnozborni mandat mariborski po Pfrimerju, ki se je Nemcem skujal, bo podedoval razypiti kričač Wastian, katerega so nedavno izvolili v državni zbor. Ta možek je prusaškega kalibra, v dokaz to, da so si ga izvolili c. kr. uradniki za svojega ljubljena.

— V Dobovi pri Brozicah so dne 30. avg. blagoslovili novo pokopališče. Pokopališče ima 4015 m² površine ter je, ležeče sredi polja, res kraj miru, božja njiva.

— Pri Sv. Štefanu pri Žusmu je umrl 1. t. m. ondotni nadučitelj Piliš po dolgi bolezni na pljučih v 29. letu starosti. Čast njegovemu spominu!

— Porotno zasedanje v Mariboru se začne dne 18. t. m. V razpravo pridejo slučajji: 18.: Marija Zaff, detomor in Jur Voinovic, nenravnost. 19.: Fr. Osteršek, rop. 20.: Fr. Plohl, uboj in Krois, nenravnost. 21. in 22.: A. Mauko, umor. Nekaj novih slučajev pride še morda zraven.

— „Sedanfeier“ v Mariboru. Vsako leto na dan, ko so Prusi leta 1871 premagali Francoze pri Sedanu, obhajajo Nemci z bahato čeljustjo obletnico. Tudi letos v Mariboru. To slavlje je bilo pač tako, kakor so vse njihove prireditve. Hajlalo se je, „Wacht am Rhein“ se je pela in pa njihov poslanec Wastian je nekaj govoril. No, brez večjih neredov pa se ti Germani niso mogli raziti. Zaželeli so si v svojem, po alkoholu dvignjenem patrijotičnem čustvu, sovražnika, da ga porazijo, kakor so bili Francozi poraženi pri Sedanu. Sovražnik je res kmalu prišel v osebi dveh dragonskih podčastnikov, ki sta došla na veselilni vrt nič hudega misleč. Germani so se navalili nanje, iztirali iz vrta in 150 oseb ju je zasledovalo do frančiškanov. Tu sta se pa vojaka ustavila in se branila. Neki Nемец je streljal nanju, a ni zadel vojaka, ampak svojega tovariša. Še le s pomočjo policije so ukrotili Germani vojaka in šli nazaj slaviti drugi „Sedan“ ter „ribat Salamander“.

— Izpraznjeno učiteljsko mesto je na šestrazredni ljudski šoli v Šmarjeti pri Ptuj. Prošnje naj se vlagajo do 30. septembra t. l. na krajni šolski svet v Šmarjeti, pešta Možganjci.

— Vlak ga je povozil. V soboto zvečer se je zgodila na mariborskem koroškem kolodvoru velika nesreča. Leta 1879. v Borovljah rojeni Ivan Just, zavirač južne železnice, je skočil že na pomikajoči se osebni vlak, ki vozi na Koroško ob pol 9. uri zvečer. Pri skoku pa ni priletel na stopnico, ampak je prišel pod vlak, ki ga je takoj usmrtil. Ponesrečeni je služboval v Celovcu.

— Iz Rajhenburga. Dan 3. septembra t. l. je bil velepomemben za trg Rajhenburg. Občinski odbor je dal znanemu razgrajču Vovčaku moralno zausnico pri svoji seji omenjenega dne. Posebno moramo pohvaliti župana g. Preskerja, kateri mu je prav možato zabrusil v obraz: Tudi jaz znam nemški ter imam mnogo posla z Nemci, toda nikdar ne bodem pozabil, da sem sin slovenske matere! Tudi drugi so izrazili svoje ogorčenje nad pobalinskim postopanjem svojega soobčana in drugega svetovalca. Najboljšo brco so mu pač dali s tem, da so soglasno sklenili, da mora povrniti vsoto, katero je dolžan občini menda nad 10 let, do 31. grudnia t. l. Posojilnica v Rajhenburgu bode tudi tirjala izplačilo dolga. Naj mu sedaj priskoči na pomoč izpuhani Potrc, sin slovenske matere (NB. njegova mati še nemški govoriti ni znala) ter ga reši iz škripcev. Pri seji se je izgovarjal, da je „heil“ cesarska beseda in da sme kričati, kar hoče in kjer hoče, nikdo mu ne more tega braniti! Gori imenovani v Šoštanjju vsled dolgov in drugih stvari dobro znani Potrc pride v Rajhenburg samo pred prireditvijo kake narodne stvari, ter se obnaša v Rajhenburgu sploh jako izzivajoče. Takega renegata naj nihče niti ne pogleda, še manj ga pa pozdravi in drugikrat mu naj pokažejo, kje je najbližja pot do njegovega puf-doma pri Sevnici. Upamo, da bode občinski odbor toliko možat, da bode vztrajal pri svojem 3. septembra t. l. storjenem sklepu glede vračila Vovčakovega dolga. Na narodne izdajice ali renegate pač ne smemo imeti nikoli ozirov! V tem naj nam bodo v zgled Nemci! G. Fischer, usnjar, bi si pač že lahko tekotom toliko let, ko živi v Rajhenburgu med Slovenci, priskrbel poleg nemškega napisu tudi slovenski, saj največ zaslužka mu dajejo pač Slovenci!

— „Triglav“ v Ljubljani. Zbirališče članov akad. tehn. društva „Triglav“ ob priliki odkritja Prešernovega spomenika je v restavraciji Auerjevih dedičev, Wolfve ulice 12, ob 9. uri dopoldan.

— † Franc Hafner, umirovljeni ravnatelj učiteljskega v Gorici, je umrl v starosti 76 let. Kot mlad profesor je služil na gimnaziji v Celju in tudi sodeloval pri tedanjih slovenskih gledaliških predstavah v celjskem mestnem gledališču. Glavne osebe slovenske dramatike v Celju so bile pred 40. leti tiskar Jeretin kot ravnatelj, gospa Kapus-ova, sedanja gospa Končnik-ova, roj. Miheľjak in profesor Hafner. Ta je pozneje postal ravnatelj c. kr. gimnazije v Pazinu, kjer so ga Italijani preganjali s petardami. Premeščen je bil na to v Gorico. Oženjen je bil s hčerjo zdravnika Fehra iz Kozjega na Štajerskem, ki je pred njim preminula. Eden sin je namestniški svetnik na Tirolskem. Ravnatelj Hafner je bil odlikovan z vitežkim križem Franc Jožefovega reda in imel naslov šolskega svetnika.

— Kolera. Prikazala se je azijska kolera v Nemčiji. V Berlinu je zbolelo že več oseb, v Prusiji je že zbolelo za kolero 90 oseb, 26 umrlo. Pojavlja se že celo v naši državi. V Galiciji je obelelo na kolero 7 oseb, od teh so 3 umrle.

Društveno gibanje.

— „Savinski Sokol“ priredi v nedeljo, dne 10. septembra t. l. s sodelovanjem polnoštevne šoštanske narodne godbe in raznih pevskih društev Prešernovo slavnost pod imenom Planinski raj na velikem električno razsvetljenem vrtu in restavraciji v Libiji tik Mozirja. Spored: 1. Koncert na električno razsvetljenem vrtu, ki ga proizvaja polnoštevna šoštanska godba. 2. Med posameznimi točkami pojo razna pevska društva. 3. Šaljivi srečolov in druge kratkočasnosti (s sodelovanjem narodnih dam). 4. Ples v veliki verandi, ki bo trajal do ranega jutra. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Vstopnina 50 v za osebo. Ker je čisti dobiček namenjen v prid zopet oživiljenega „Sav. Sokola“, se preplačila hvaležno sprejemajo. Slavno občinstvo pa se opozarja, da je zdajšna železniška zveza zelo ugodna ter se lahko udeleženci skupno pripeljejo na Pako in sicer iz Celja ob 3. uri in iz Šoštanja ob pol 4. uri popoldne in od tam skupno pol ure hoda v Libijo. V slučaju slabega vremena se vrši veselica v restavraciji in drugih notranjih prostorih. Na zdar! Posebna vabila se ne pošiljajo.

Odbor.

— Podporno društvo ljudske šole pri Sv. Barbari v Halozah priredi v nedeljo 17. kimovca t. l. popoldne ob 3. uri na šolskem dvorišču veselico v prid šolske kuhinje v zimskem tečaju, in sicer s sledečim sporedom: 1. Petje učencev. 2. Srečolov. 3. Prosta zabava z godbo in petjem. Vstopnina 20 v. Ena srečka 20 v. Za dobro postrežbo bo preskrbljeno. Prostovoljna darila v denarju in dobitkih hvaležno sprejema šolsko vodstvo.

Dopisi.

— Vojnik. Šolske počitnice na ljudskih šolah se bližajo koncu. Dočim smo druga leta končali šolo zadnjega septembra, smo jo letos že zadnjega julija. Mislim, da se je s tem vstreglo učiteljem in kmetovalcem, posebno onim, ki se pečajo s

hmeljem. Pri tej priliki ne smemo pozabiti, da opozarjamo vsakega zavednega Slovenca, naj pošilja svoje otroke v narodno, slovensko šolo. Naj pride kdorkoli k vam, naj vam obetajo razne podpore za vaše otroke, odločno pokažite, da ste dobri Slovenci in dobri starši. Ne mislite, da bodo nemčurji res skrbeli za šolarje. Njim je le na tem, da napolnijo klopi nemške šole, vse drugo jim je deveta briga. — Kdor ima odprte oči, naj vendar pogleda in se sam prepriča, koliko znajo tiste slovenske glavice, ki so jih naložili v nemško šolo. Nekateri misli, da bo njegov sinček kar učen padel iz nemške šole, samo da jo enkrat od znotraj vidi. Ni res! Trotelček bo ostal vse svoje žive dni. Vprašajte tiste, ki so zdaj že odrasčeni in ki so prenašali modrosti te šole. Dopisnik teh vrstic jih pozna nekaj, ki so pravi vzgled največjih revežev. Ne zna ne slovenski in ne nemški. Kako tudi? Tista muzika nemškega pouka v šoli gre brez nesreče preko učenčevih ušes, med šolo in doma seveda tudi ne sliši nobene blažene nemške besede — razun če bi muhe in brenclji po nemško brenčali — tako prespi in presedi šolski čas. Naenkrat se zave, da ne zna ničesar. Slovenskega ne, ker se tega v nemški šoli ne uče; nemškega pa tudi ne, ker je to zanj španska vas. Ali je res to, ali ni? Vprašajte no tiste fantke, ki hodijo po cesti iz Ljubečne v to prečudežno šolo, vprašajte jih, koliko že znajo. Seveda se mora vprašati v nemščini, ker v tej šoli je vse nemško od strehe do tal, samo otroci so z dušo in telesom rojeni od slovenskih staršev. Da ne bomo delali komu krivice, moramo priznati, da je tudi nekaj otrok nemške narodnosti. Ti poslednji, če so pridni, tudi napredujejo ter se nekaj nauče. Toda, koliko pa je takih, ki govore tudi doma nemški?

Vzemite vendar „prste v roke!“ — in pošejte vse tiste nemške glavice celega vojniškega trga in še daleč na okrog ter povejte, koliko jih je. Mi stojimo na načelu: vsakemu svoje! Kar je torej nemških otrok, ti morajo dosledno tudi v tako šolo, da se jim ne bo godila krivica, kakor se zdaj godi slovenskim otrokom na tuji šoli. Tudi naj nihče ne misli pa stopamo s tem dopisom gotovim osebam na prste, ter da jim jemljemo njihovo čast. Nikakor ne. Neuspehov na nemški šoli ni kriv nemški nadučitelj Lang, krivo je predvsem postopanje, da se silijo slovenski starši, naj dajo svojega sina v nemško šolo. Proti tem nezdravim razmeram nastopamo in ne proti osebam. Naj bi bil nemški učitelj še tako izvrsten, čudežev ne bo nikdar delal. Ni ga rodila mati, ki bi bil zmožen otroke v tujem jeziku kaj prida naučiti. Zato ima učitelj nemške šole le težko in žalostno nalogo spreminjati Slovence v Nemce, oziroma nemčurje. To pa ne more biti šola, ampak ponemčevalnica. Krivi teh žalostnih razmer so slovenske izdajice. Ni jim na tem, da bi se njih otroci česa naučili, tudi ne na tem, da jih bodo otroci enkrat preklinjali, ampak edino le na tem, da ustrezajo nemškutarški gospodi v Vojniku. Takih ni malo. Še celo tisti, ki so odvisni za vsak grizljav od Slovencev, počenajo to narodno izdajstvo. V zadnjem času so še celo nekateri iz Ljubečne padli na glavo. Svojih otrok gotovo nima nihče rajši kakor Ropan, gostilničar v Ljubečni. Pošilja jih v mrazu in snegu, v burji in solncu celo uro daleč v Vojnik, ko ima dobro slovensko šolo pred nosom. Pa je še več takih, Ali ni res, Randel? In sosed Kovač, kaj pravite na to? Nekateri so tako pametni, da bi znali pajke podkovati, toliko pametni pa niso, da bi sprevideli, da je vendar nevarna reč iz Ljubečanov norce briti. Ali ne veste, da vas lahko na suho postavijo? Pa prav kratko je to. Pustite, da bodo sode takih gostilničarjev praznili Nemci in nemčurji, pa boste videli, kako se spreminjajo nemčurji v Slovence. Če to ni res, naj dopisnika teh vrstic mlade miši pojedjo. Torej ne bodite preveč pametni. Prihodnjic še kaj.

Politični pregled.

— Državni zbor. Ministrski predsednik je naznanil načelniku mladočeškega kluba, da namerava vlada sklicati državni zbor zadnji teden meseca septembra. Prva seja se vrši med 23. in 25. septembrom. Nadalje rešijo (?) predlogo o italijanskem vseučilišču, nato sledi prvo branje proračuna. Državnozbornemu zasedanju sledi potem šesttedensko zasedanje deželnih zborov, nakar bo zopet zboroval državni zbor.

— Turki prestopajo bolgarsko mejo. Turčija se zopet pripravlja, da z vojniki zasede bolgarsko mejo. Sploh se mnogo govori o vojski med Bolgari in Turki. Toda Bolgari se sami izogibljajo vojski, ker bi se znala za nje jako nesrečno končati. Turki pa le izzivjajo Bolgare. Tako so zadnji čas večkrat turški vojniki prestopili bolgarsko mejo in nadlegovali bolgarske državljanje.

— Premirje na bojišču je bilo sklenjeno v Portsmouthu v soboto. Poveljnika vojnih čet ruskih in japonskih, Linevič in Ojama, določila bodeta meje, katerih ne smejo prestopiti ne Rusi ne Japonci. Vojne čete, ki se nahajajo že na potu, in sicer ruske, smejo priti le do Harbina, japonska pa le do Mukdena.

— Mirovna pogodba je podpisana. Kratko naznačene točke mirovne pogodbe so: 1. Med Rusijo in Japonsko zavladala prijateljsko razmerje, 2. Rusija pripozna japonske interese na Koreji, 3. Mandžurijo zapuste obe vlasti, 4. pravice Rusije na polotoku Liaotunu preidejo na Japonsko, 5. vse narodnosti v Mandžuriji so v trgovinskem oziru enakopravne itd.

Vojni izdatki Rusije znašajo 2 milijardi rubljev.

Mobilizacija ruske armade se nadaljuje tako, da ljudstvo meni, da je vest o miru izmišljena.

Ruski kakor japonski mirovni delegatje so prepričani, da sklenjeni mir nima stalnosti, zato pa tudi nočejo priti v nobeno zaupljivo zvezo med seboj.

2 dijaka

se sprejmeta na hrano in stanovanje. Istotam se sprejme tudi več dijakov samo na hrano, ki se domu vozijo. Naslov pove upravištvo „Domovine“.

Vsi prijatelji godbe

se vabilo v gostilno

„pri lastavki“ (zur Schwalbe) v Gaberjih.

Na razpolago je: glasovir, koncertni harmonij, kitar, gosli in citre. — Istotako je vsak čas na razpolago

keglišče in plesna dvorana.

Preskrbljeno je za dobro pijačo, kakor tudi za mrzla in gorka jedila.

Za mnogobrojen poset se priporoča lastnik

ŠTEFAN STRAŠEK

(450) 1 GABERJE št. 20.

„NEBESA“

Izviran socijalni roman. Spisal Marko Zorin. Tiskal Dragotin Hribar v Ljubljani.

Cena romanu: 1 zvezek 50 v., za celo 1. poglavje (4. zvez.) 2 K.

Roman „Nebesa“ izhajal bo približno eno leto v zvezkih na poltretji tiskovni poli. Naroča se ali pri DRAG. HRIBAR-JU ali naravnost pri „Upravi romana Nebesa“ v Radovljici, Gorenjsko.

Slovenci! Naročajte se obilo na ta roman, ker bo v Vašo korist!

(443) 3-1

Listnica uredništva.

Gospica Mara Ivanova T. Pošljite! — G. Srečko Haberman, Brezno. Vprašali smo več uredništva, in ko dobimo odgovore, vam poročamo. Na zdar! — Ponovno opozarjamo, da na dopise brez podpisa ne odgovarjamo.

Učenec

iz boljše rodbine išče mesta v kakšni magufakturni trgovini. Oglase pod „Ig. Č.“ sprejema upravištvo „Domovine“.

Služba okr. zdravnika

na Planini (Štajersko)

je razpisana. Stalna plača je 2.200 kron.

Želi se zdravnik Slovenec. (444) 2-1

Več spretnih (448) 2-1

mizarских pomočnikov sprejme takoj

Martin Stojan, mizarški mojster, Teharje.

Za gg. učitelje!

Izšel je te dni lično vezani, zelo praktični

učiteljski koledar

z imenikom ljudskih šol in učiteljskega osebja na Kranjskem, Južnem Štajerskem in Primorskem z osebnim staležem kranjskega ljudsko-šol. učiteljstva in z ročnim zapisnikom za šolsko leto 1905/1906. Sestavil ♦♦♦ učitelj v Ljubljani. ♦♦♦

Cena:

Za 75 učencev 70 vin., za 100 učencev 80 vin., za 125 učencev 90 vin., za 150 učencev 1 K.

Naroči se pri založniku in tiskarju IV. PR. LAMPRETU V KRANJU.

Lovski pes

(Vorsteh) (436) 2--2

Črne barve, 1½ leta star je naprodaj pri MIHAELU RANTASA, krčmar pri Malinedelji pri Ljutomeru.

Kdor ima naprodaj

hišo

z dobro vpeljano trgovino mešanega blaga v večjem kraju na deželi, naj blagovoli poslati ponudbo pod naslovom: „Gotovina“ na upravištvo „Domovine“ v Celje. (437) 3--2

40%

manj delavske sile potrebujejo gasilna društva pri brizgalnicah najnovejšega zistema in prenosom ravnoteža, odlikovanega v Pragi na razstavi leta 1903, izumitelja in tvorničarja

R. A. SMEKAL-a

iz Smichova. Podružnica Zagreb.

Ti stroji delajo desno in levo, eno in dvolazno 30 do 35 m mlaza! Skladišče vseh gasilnih potrebščin. Tudi na obroke.

S spoštovanjem (497) —43

podružnica R. A. Smekal.

SVOJI K SVOJIM!

Opozarjamo vsakega varčnega rodo ljuba na edino hrvatsko vavarovalno zadrugo

„CROATIA“

pod pokroviteljstvom kralj. glavnega mesta Zagreba.

Ista zavaruje na Štajerskem, Kranjskem in Koroškem vse premičnine. Živino in pridelke proti ognju po najnižjih cenah.

Vsa pojasnila daje: Podružnica „Kroatia“ v Trstu. (239) 26-9

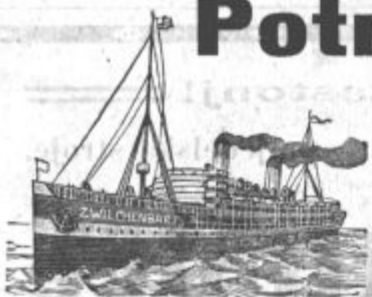
Zastopniki se iščejo po večjih krajih Kranjske, Štajerske in Koroške.

Iščejo se za večja mesta

ZASTOPNIKI

za prodajo vina od pridelnika. Pri dobrem uspehu dobijo tudi poštno stroške. Ponudbe „glavno poštni predal 271 Trst.“ (434) 5--3

Potnikom v Ameriko v predarek!!

Najstarejša tvrdka za špediranje potnikov ZWILCHENBART

BASEL (Švica) Centralbahnplatz št. 9

sprejema potnike za linijo čez Pariz-Havre po najnižjih cenah; — vožnja na morju le 6 do 7 dni; odhod parobrodov redno vsako soboto. — Za večjo gotovost, da se potniki vkrajo, spremlja jih eden uradnikov do Havre. — Govori in piše se v vseh jezikih.

Kdor hoče potovati, naj se pisмено obrne zaupljivo na nas, in sprejel bode brezplačno najboljša pojasnila.

(449) 1

Pristna
istrijska vina
kakor vina iz otoka Vis (Lissa)
priporoča po najnižjih cenah (18 do 24 kr.) od 56 litrov naprej franco
= postaja Pulj proti povzetju. =
Egidij Vio, trgovec z vinom v Pulji (Istrija).
(361) 11-9

Robert Diehl, Celje,

Graška cesta št. 43
(Stadt Graz)

priporoča ob začetku jesenske sezije svojo najboljšo, domačo

slivovko in tropinovec

Za izborno kakovost jamčim!

(445) 4--1

Za izborno kakovost jamčim!

Trgovina s papirjem, pisalnim
in risalnimi potrebščinami
prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih kart

ZVEZDA TRGOVINA

prej D. HRIBAR

Rotovška ulica 2 **CELJE** Rotovška ulica 2
priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, doku-
mentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

Novosti:

Studenčni kataster, dnevnik
občinskega zaklada, dnevnik
ubožnega zaklada } za občine
Dopisnice za naznanila izostanka vojaških
prememb

Izpisek iz zemljiške knjige } za odvetnike
a) posestni list } in notarje
b) bremenski list

Dopisnice, poštne spremnice,
nakaznice, zalepke, spremnice
s povzetjem, menice, čeki
in poštne položnice za c. kr.
poštne hranilnice } veljavno samo
za naučne
namene

Razdelitev učne tvarine, spisal K. Marschitz

Časovni predmeti:

Umetalni ogenj za veselice itd.

Lampijoni v raznih barvah in oblikah

Papirnati krožniki okrogli in štirioglati

Papirnat servijete

Karte za tombolo

Koriandoli (Confetti)

Serpentin (traki iz papirja) v raznih
barvah

svinčniki kamenčki
peresa tablice
peresniki gobice
radirke črnilo

Trgovske knjige v vseh velikostih čr-
tane, z eno ali dvema
kolonom, v papir,
platno, gradl. ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

za občinske urade, krajne šolske svete, učiteljstvo,
župnijske urade, okrajne zastope, užitniške zastope,
hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Lastna zaloga šolskih zvezkov in risank.

Papirnat vreče vseh velikosti po originalnih to-
varniških cenah.

Štambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken)
za urade in privatnike izvršujejo
se v najkrajšem času

Svileni papir v vseh barvah.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cvetlicami
od najprostejših do najfinejših iz-
peljave.

Molitveniki za birmo, vez v raznih barvah.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Pisameni papir v kasetah in mapah.

Zavitki za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potreb-
ščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo
izjemne cene.

Priznано dobro blago.
Solidna in točna postrežba.

— SVOJI K SVOJIM! —

Rafael Salmič Celje „Narodni dom“

Prva spodnještajerska narodna tr-
govina z urami, zlatino, srebr-
nino in optičnimi predmeti

priporoča

(20) — 25

svojo bogato in izborna zalogo vsega v to stroko spa-
dajočega blaga po najnižjih konkurenčnih cenah.

Za vsako prodano uro jamčim 2 leti, kakor tudi za vso zlatino in sre-
brnino, ki je puncirana po c. kr. kontrolnem uradu.

Prevzamem vsa dela, popravila itd., katera izvršujem najvestneje točno in ceno.

Ilustrovane cenike razpošiljam brezplačno in poštnine prosto.

Gg. zdravniki pozor!

Aprobirane maxim. min. termometre I^a vrste
prodajam po tovarniških cenah.

Zvezna tiskarna

V zalogi ima in tiska v več barvah izdelane krasne **diplome**,
papirje, cenike, etikete, bolete, časopise, knjige, brošure, cirkularje, reklamne liste, lepake, opomine, vabila, podobice,
spovedne listke, molitvenike, mrtvaška naznanila, razglednice, hranilne in zadružno knjižice, poročna naznanila,
napise za slavoloke itd.; sploh izvršuje v kratkem času vse v tiskarsko stroko spadajoče stvari okusno in ceno. —
Veleč duhovščini, slavnemu učiteljstvu, župnijskim in občinskim uradom, krajnim šolskim svetom, posojilnicam ter
p. n. občinstvu se priporoča za vezavo knjig v priznано trpežni izpeljavi. — Za posojilnice, hranilnice in druge zavode
se izdelujejo hranilne knjižice ve-
zane v celo ali pol platno z zlatim
ali črnim tiskom po nizki ceni.
Vzorci vedno na razpolago. —
Postrežba točna. — Za mnogo-
brojna naročila se priporoča - - -

se priporoča častiti duhovščini, slavnemu učiteljstvu,
pisateljem in p. n. občinstvu za vsakovrstno izvrše-
vanje tiska od navadne do najmodernejši oblike. —
Ker je bogato založena z najmodernejšimi črkami
in okraski ter opremljena z motornim, oz. električnim
obratom, lahko izvršuje največja dela v vsaki množini.
— Dalje: uradne tiskovine, kuverte, račune, pisnene
opomine, vabila, podobice, poročna naznanila,
napise za slavoloke itd.; sploh izvršuje v kratkem času vse v tiskarsko stroko spadajoče stvari okusno in ceno. —
Veleč duhovščini, slavnemu učiteljstvu, župnijskim in občinskim uradom, krajnim šolskim svetom, posojilnicam ter
p. n. občinstvu se priporoča za vezavo knjig v priznано trpežni izpeljavi. — Za posojilnice, hranilnice in druge zavode
se izdelujejo hranilne knjižice ve-
zane v celo ali pol platno z zlatim
ali črnim tiskom po nizki ceni.
Vzorci vedno na razpolago. —
Postrežba točna. — Za mnogo-
brojna naročila se priporoča - - -

Zvezna knjigoveznica.

Zdravstveni hlačniki

„Patent Mach“ * se dobivajo à

40, 65, 80, 120, 135, svileni 150, 180, za dečke 25, 35, 50, 60, svileni 90

v naslednjih prodajalnah:

Braslovče, Peperko Tom.
Celje, Pattan N.
Dobrna, Strasser Paul.
Gotovlje, Malgaj Fr.
Gornji grad, J. Božič.
Hrastnik, Bauerheim P.
Loka, Jakša Ivan
Mozirje, Žuža Fr. (886) 44-5

Nova cerkev, Arlič Mih.
Polzela, Cizel Josip
Rečica, Konzumno društvo.
Zibica, Založnik J.
Št. Jurij ob J. L., Kavčič M.
Št. Jurij ob T., Rizman M.
Št. Peter, Korun Fr.
Šmarje, Štopica Fr.

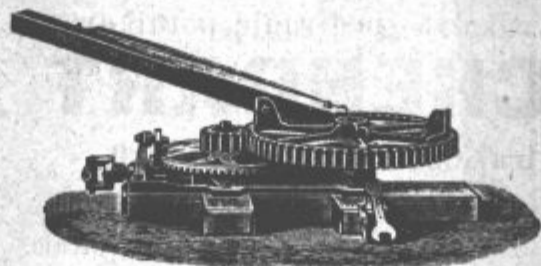
Šmarje, Lischnik Jan.
Teharje, Wengust Fr.
Trnovlje, Fazarine A.
Vransko, Schwentner K.
Vojnik, Zottl Fran.
Žusem, Gajšek Flor.

Prodajalne v drugih krajih daje c. kr. izkl. pr. tovar. za hlačnike Fr. Mach, Brno.

PRIPOROČA
VIZITNICE
ZVEZNA TISKARNA

Posebni ceniki strojev zastonj!

Vsakovrstne najboljše poljedelske stroje,
posebno pa

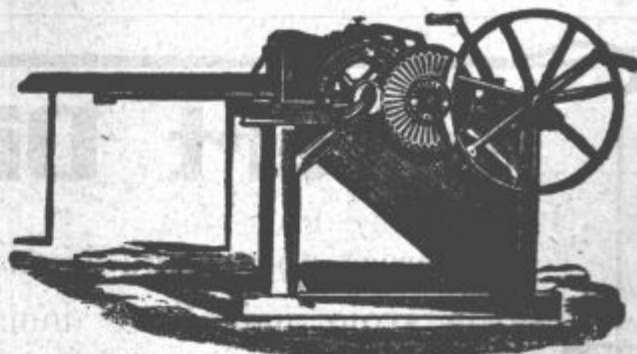
mlatilnice

za ročno rabo in na vitelj (gepelj) ter čistilnice
priporoča

Trgovina z železnino „MERKUR“ P. MAJDIČ, Celje.

Zaloga

omar za led, strojev za
izdelovanje sladoleda, su-
rovega masla in prešic
za pripravljanje malino-
vega soka.

Vrtni stoli in železno pohištvo.

Traverze in cement!

NOVO!

Dunajska splošna vzajemna družba za zavarovanje pogrebnih stroškov

NOVO!

zavaruje vsote po 50, 100, 200, 250, 300, 400 K, ki se izplačajo v slučaju zavarščine smrti v teku 24 ur donatelju polične knjižice. — Mesečne premije so jako nizke. — Natančna pojasnila daje zastopnik za Celje in okolico

(342)

ALOJZIJ TERČEK, Breg pri Celju štev. 8.

10-10

(429) 3-3

Advokat

dr. Franc Ksav. Poček

— naznanja vljudno, da je otvoril svojo —

pisarno v Ljubljani

na Starem trgu št. 30, II. nadstropje (v hiši gospe Marije pl. Plautz, tik postajališča električne cestne železnice na Sv. Jakoba trgu).

Ljudevit Borovnik

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem se priporoča v izdelovanje

vsakovrstnih pušk

za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje samokresnice, sprejema vsakovrstna popravila ter jih točno in dobro izvršuje. — Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Slovenske ali nemške cenike na zahtevanje (255) zastoj in poštnine prosto. 50-16

Južnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižala obrestno mero od 1. pro-**
sinca 1905 pri zemljiških posojilih od pet na

štiri in tričetrt odstotke.

Za **občinska in korporacijska posojila** v okrajih Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vransko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

Obrestna mera za **hranilne vloge ostane** kot je bila dosedaj **4%**.

(14) 36

Suhe gobe, mališno štupo, orehe laneno seme, oves, pšenico, ječmen, rž, krompir, fižol, lečo, proso, kumino, seme od sončnic, kamelice, konoplje, deteljno seme, sploh vse deželne pridelke kupuje (42) 50-81

Ant. Kolenc, trgovec v Celju

Narodni dom.

Slavnemu občinstvu pa priporoča svojo **bogato zalogo vedno svežega špecerijskega blaga** na debelo in drobno, kakor tudi **pristno domače vino** v sodih od 56 ltr. naprej **vse po najnižji ceni.**

Svoji k svojim!

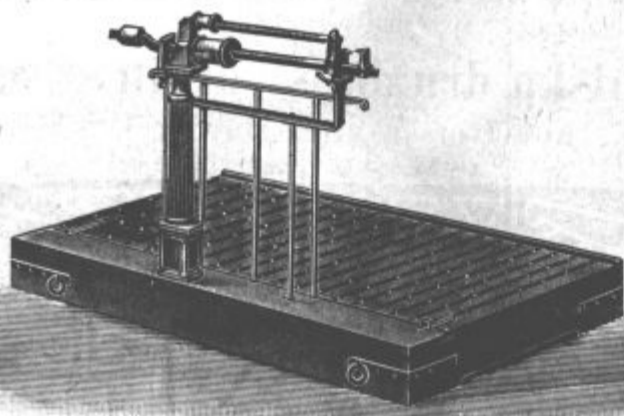
Dobro ohranjene

špecerijske štalaze

— kupi —

(427) 2-2

Anton Kolenc v Celju.

Različne tehtnice.

Izdelujem nove ter popravljam tudi stare, bodisi decimalke, premostne ali sploh vsake vrste tehtnic.

Štedilna ognjišča,

izršila. — Štedilna ognjišča imam vedno v zalogi; po poslani meri se ista hitro izvrše.

Vsakovrstne vodovode,

kuhinje, pralnice, dvorišča, hleve ali vrtove.

bodisi iz studencev, vodnjakov ali hidravličnimi vidri, odkoder se voda lahko poljubno napelje bodisi v

Prevzamem popolno napravo kopališč,

najsibodo gorke, mrzla ali parna kopališča, bodisi za zasebnike, zavode, občine itd. — Izvršujem vsa konstrukcijska dela, kakor

mostiče, železne cvetličnjake, verande, stopnice, ravne ali okrogle.

Vsakovrstne železne ograje

(tudi iz žice), n. pr. za stopnice, cerkve, šole, grobove, vrtove in zasebne hiše itd. — Železna vrata za prodajalne in skladišča ali pokopališča. — Popolnoma železna okna, primerna za vsako stavbo, osobito za tovarne, skladišča ali hleve, napeljavo strelovodov itd.

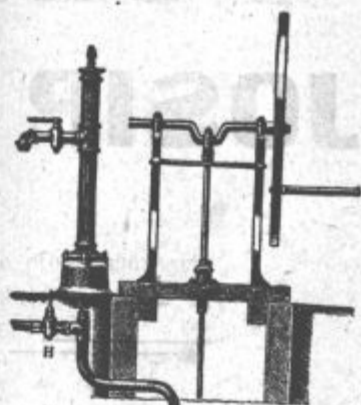
Sploh izvršujem vsa stavbinska in umetniška v mojo stroko spadajoča dela po tovarniških cenah.

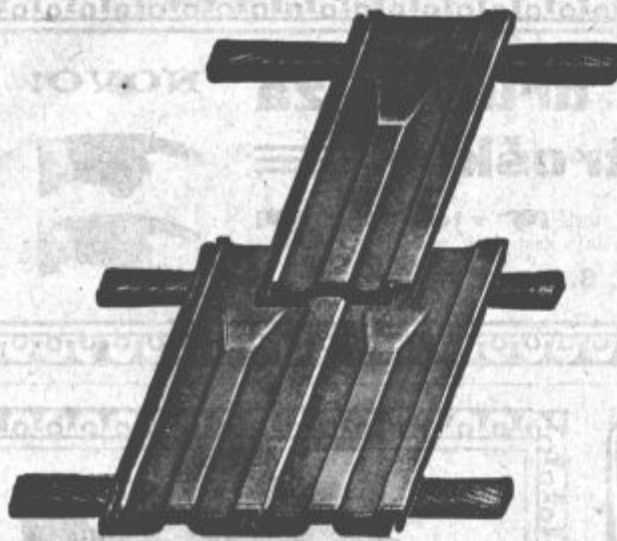
Priporočam se za obilno naročbo

(154) 40-21

IVAN REBEK, stavbeni in umetni ključalničar

Poljska ulica št. 14. ♦ CELJE ♦ Poljska ulica št. 14.

F. P. Vidic & Komp. Ljubljana

opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljubno množino

zarezane strešne opeke „Koroški model“

(222) 20-18

(Strangfalzziegel).

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

Te vrste strešniki so patentovani v vseh kulturnih državah. ♦ Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in J. Marzola.

➡ Najličnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje. ➡

Vzorce in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Sprejmejo se zastopniki. ➡ Takojšnja in najzanesljivejša postrežba. ➡ Sprejmejo se zastopniki.

Ugodna prilika.

Vso žagno in mlinsko opravo, skoraj novo, solidno in fino delo, mlin na dva kamna, oboje goni eno vodno kolo, **proda** zelo po ceni

Franc Vuga na Grobelnem

radi opustitve obrti.

(438) 2-2

Koncipijenta

išče

notar BAŠ v Celju.

(432) 3-3

BOLESTNOM ZDRAVLJE, SLABOMU JAKOST.

Pozor! Čitaj!
Bolnemu zdravje!

(369) 20-6

Pozor! Čitaj!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpriljubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotov in z najboljšim uspehom ter sta si odpela pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želočnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajo. Zdravijo vse boleti ra jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in madron: zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: **Peter Jurišić, lekarnar v Pakracu št. 105, Slavonija.** Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 60 v, 36 stekleničic (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleničic (4 ducati) 16 K, 60 stekleničic (5 ducatov) 18 K. Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

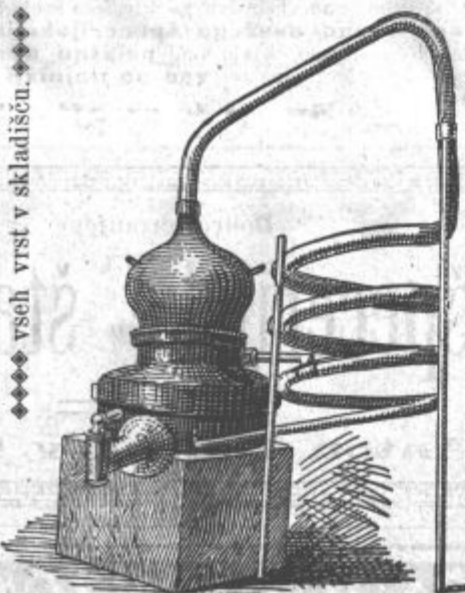
Slavonska zel: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti sušici, proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodenju, kataru in odstranjuje goste sline ter daluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsih in pljučnih bolečinah.

Cena je sledeča. (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 80 v; 6 originalnih steklenic 8 K 20 v. Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. JURISIĆ, lekarnar v Pakracu šte. 105, Slavonija.

Zacinjenje in popravila vsake vrste
točno in ceno.

Kotli za pranje in kuhanje
žganja

Demetrij Glumac, kotlar

Celje, Graška cesta šte. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko spadajoča dela kakor za vsakovrstno montiranje parnih kotlov, za parne stroje v barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovarnah za sveče in magarin itd., paro- in vodovode v bakru in železu.
(238) 50-35

Original
SINGER
Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.

Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Najprimernejša darila za godove,
birno itd. so

Singerjevi
šivalni stroji

za domačo porabo in obrtne svrhe
vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje
tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah
odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev

CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8. (152) —46

POZOR!

(425) 4-2

POZOR!

JOSIP LAMPRET & ŠOŠTANJ

mizarska delavnica s stroji

priporoča svojo obširno zalogo popolnoma izgotovljenih **OKEN**, v velikosti od 1'50, 1'60, 1'70, 1'80, 1'90 in 2 m po konkurenčnih cenah. **VRATA** istotako izgotovljena v velikosti od 2, 2'20, 2'30, 2'40 m.

— V zalogi je zgotovljeno pohištvo. —

Zagotavlja solidno in točno postrežbo.

Načrte za okna in vrata pošilja na ogled.